

feruntur. et grauiore pernece affligantur. cum incis uas tunc ipse animus. Sequitur.
et ostendit hoc psalmus. Gladium eduxerunt peccatores. intenderunt arcum suum.
ut decimant inopem et pauperem. ut trucidant rectos corde. Framea eorum intret
in corda ipsorum. Facile est. ut framea eius. id est gladius eius. superueniat ad
corpus tuum. sicut puenit gladius persecutorum ad corpora martyrum. sed percussio
corpore. cor mansit illis. Illius autem cor qui gladium eduxit. in corpus
iusti. non plane mansit illis. Hoc psalmus iste testatur. Framea eorum non
intret dixit in corpus eorum. sed framea eorum. intret in cor ipsorum. In corpore
enim occidere uoluerit. sed in anima moritur. Illos enim quorum cor
pora interficere uoluerunt. securos dominus fecit. dicens eis. Nolite timere
eos qui corpus occidunt. animam autem non possunt occidere. Quale est autem fac
uire gladio. et non posse occidere. nisi corpus inimici. & posse occidere ani
mam suam. Desipiunt. contra faciem suam. insaniunt. non se uident. Tamquam
si uellet aliquis. per corpus suum ferum transire. ut cecideret tunicam alterius.
Attendis quod puenisti. et non attendis qua traicisti. illius cecidisti uestem. tu
am carnem. Constat ergo plus esse quod se ledunt iniqui. et quod sibi nocent.
quam quod sibi uidentur nocere illis quos oderunt. Framea ergo eorum. intret in cor ipsorum.
Scientia domini est. aliter fieri non potest. Itaque cor eorum ceteratur. Quid est arcus eorum ceteratur.
insidie ipsorum frustrantur. Superius dixit enim. gladium eduxerunt peccatores. in
tenderunt arcum suum. gladii educationem. intelligi uoluit aptam opugnationem.
Arcus autem intensionem. occultas insidias intelligi uoluit. Ecce gladius eius perimit e
um. & dispositio insidiarum eius frustratur. Quid est frustratur. nihil nocet iusto.
Quomodo ergo ei nihil nocuit. Verbi gratia. que sic expoliauit. cum tollendo res suas.
ad angustias perduxit. habet quod canat. Melius est modicum iusto. super diuitias

inte; Quando in matutinū sperandū ē. letandū est. sed pferendū est modo
& gemdū; Igo aut dixi in mea abundantia. non mouebor in x̄nū; In qua abun
dantia dixi homo n̄ mouebor in x̄nū. intellegimus fr̄s psonā humilis hominis
quis hic habet abundantiam? nemo. Abundantia hominis que est verūna calamitas.
Sed diuitiē habent abundantiam? plus egent. quanto plus habent. desideris
uastantur. cupiditatibus dissipantur. timoribus cruciantur. tristitia con
tabescunt. que illis abundantia erat. quando constitutus est homo in paradiso
quando nihil deerat. quando dō fruebatur. sed dixi non mouebor in x̄num.
Quomo dō dixi non mouebor in x̄num quā dō libentē audiuit gustate & eritis
tamquam dñi. cū dñs diceret & quā die ederetis mortem moriemini. & diabolus
non mortem moriemini; credens illi ergo talia suadenti dixi. non mouebor in x̄
num. Sed quia uerū dixerat dñs qd̄ ablaturus ē & sup̄ bo qd̄ dederat humili.
quando eū creauit. Sequitur & dicit. Dñe in uoluntate tua præsististi
decori meo uirtutem. Id est qui non ex me bonū erā & fortis. sed ex te eram
& pulcher & fortis decori meo uirtutem præsistiteras. ex uoluntate tua quā
feceras. & ut ostenderas quia ex uoluntate tua hoc eram. Aueſti faciem
tua a me. & factus sum conturbatus. Aueſti itergo faciem suam ab illo. quē
misit foras de paradiso. Iā hic positus clamet & dicat. Ad te dñe clamabo. &
ad dñm meum deprecabor. In paradiso n̄ clamabas sed laudabas. non gemebas.
sed fruebaris. foris positus. geme & clama. p̄ in quā tribulanti. qui deſeru
it sup̄bientem. dñs eū sup̄bis resistit. humilibus autē dat gratiam; ad te dñe
clamabo. & ad dñm meum deprecabor; Jam ex psona dñi hoc sequit̄ ipsius fundam̄

76^v ?